

Vlaams
Parlement

stuk **1589** (2011-2012) – Nr. 5
ingediend op 18 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende de ondersteuning en stimulering
van het lokaal jeugdbeleid en de bepaling
van het provinciaal jeugdbeleid

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heer Paul Delva, mevrouw Els Kindt, de heren Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé, de dames Vera Jans, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Jan Roegiers;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

- 1589** (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Advies parlementaire commissie
– Nr. 3: Amendement
– Nr. 4: Verslag over hoorzitting

INHOUD

1. Toelichting door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel	4
2. Algemene bespreking	7
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	11
4. Eindstemming	12
Gebruikte afkortingen	13

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 22 en 30 mei, en 5 juni 2012 het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid en de bepaling van het provinciaal jeugdbeleid.

Over de conformiteit van de bepalingen van voorliggend ontwerp van decreet met het Planlastendecreet (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 1102/1*) werd op 9 mei 2012 advies uitgebracht door de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1589/2*).

Op 22 mei 2012 werd voorliggend ontwerp van decreet in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media toegelicht door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel. Op 30 mei 2012 vond een hoorzitting plaats, waarbij onder meer over voorliggend ontwerp van decreet advies werd uitgebracht (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1582/5*). Op 5 juni 2012 werd het ontwerp van decreet besproken en gestemd.

1. Toelichting door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

Minister *Pascal Smet* stelt dat het voorliggende ontwerp van decreet een vereenvoudigingsoefening is, zowel op het vlak van de planlasten als op het vlak van de bestuurlijke organisatie van het jeugdbeleid. Deze vereenvoudiging werd doorgevoerd zonder afbreuk te doen aan de fundamenteën van het jeugdwerk, zoals planning, participatie en financiële armslag.

In nauw overleg met de verschillende stakeholders – dit zijn zowel de vertegenwoordigers van de jeugdsector als van de gemeente- en provinciebesturen – werd dit ontwerp van decreet voorbereid, steeds rekening houdend met de contouren van het Planlastendecreet en de geformuleerde doorbraak in het witboek Interne Staatshervorming. Men kwam een achttal keer samen. Er werd een maximale consultatie gehouden. Over de bepalingen in verband met het provinciaal jeugdbeleid werd nog bijkomend overleg georganiseerd met de provinciale jeugddiensten en VVP. Op basis van een inventarisatie inzake samenwerking met de provinciale jeugddiensten, werd uiteindelijk gekomen tot de provinciale taakstelling zoals opgenomen in het voorliggende ontwerp van decreet.

Wat zijn de voorgestelde wijzigingen? Vooreerst komt er één definitie voor het jeugdwerk binnen de decreten Lokaal en Landelijk Jeugdwerk. Tot op vandaag wordt voor het Vlaamse subsidiebeleid een andere definitie van jeugdwerk gehanteerd voor het lokale als voor het Vlaamse niveau. Met deze decreetswijziging conformeert men de ‘jeugdwerkdefinitie’ naar deze in het decreet Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleid. In de twee jeugdbeleiddecreten zal dus eenzelfde definitie worden gehanteerd.

De wijzigingen in de definitie bestaan er in dat het woord ‘groepsgericht’ uit de definitie verdwijnt en dat de leeftijdsgrens wordt opgetrokken van vijftienvijftig naar dertig jaar. Op vraag van de lokale besturen zelf werd er ook aan toegevoegd dat jeugdwerk, naast de particuliere jeugdverenigingen en de gemeentelijke openbare besturen, ook door jongeren zelf georganiseerd kan worden. Er komt dus een zeer ruime definitie van het begrip jeugdwerk.

Er komt een objectieve verdeling van de DAC-middelen. Artikel 9 van het decreet van 7 mei 2004 houdende de aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector wordt uitgevoerd. Dit decreet schrijft voor dat de vrijgekomen tewerkstellingsplaatsen in het gemeentelijk jeugdwerkbeleid op basis van objectieve criteria herverdeeld moeten worden over lokale besturen in een volgende beleidsplanperiode.

Men gaat naar één meerjarenplan; er zal dus geen afzonderlijk gemeentelijk jeugdplan meer zijn.

De inspraak en participatie blijven een belangrijk uitgangspunt, zij het weliswaar vereenvoudigd. Het is niet meer aan Vlaanderen om tot in detail te bepalen hoe het participatieproces lokaal moet worden georganiseerd. Een absolute minimumvoorwaarde voor iedereen was het verankeren van de jeugdraad als participatie-instrument binnen het decreet Lokaal Jeugdbeleid.

Zo worden zowel kinderen als jongeren betrokken, niet alleen bij de implementatie van het beleid, maar ook tijdens de fasen van de beleidsvoorbereiding, uitvoering en evaluatie. Dit is slechts één instrument in het organiseren van een participatief beleid. Toch is de verankering van de lokale jeugdraad een belangrijk signaal voor de lokale besturen. Een lokale jeugdraad is vaak ook een orgaan waar jongeren voor het eerst in contact komen met politieke besluitvorming.

Wat de beleidsprioriteiten betreft, heeft men ervoor gekozen om twee Vlaamse beleidsprioriteiten decretaal te verankeren. De middelen die Vlaanderen aan de lokale besturen toekent in het kader van deze prioriteitenregeling moeten ten goede komen van het jeugdwerk. Hiermee wordt het belang van de sectorale subsidiestroom bevestigd. Het gaat erom de ondersteuning van het jeugdwerk in algemene zin, en het bevorderen van de participatie van kansengroepen aan het jeugdwerk, te benoemen als Vlaamse beleidsprioriteiten. Dit is belangrijk zowel voor de jongeren als voor de samenleving in haar geheel.

Er moet nog een subsidiebesluit worden genomen om het subsidiebedrag te verdelen over de verschillende prioriteiten, en om de criteria voor de verdeling over de lokale besturen en de verdere modaliteiten voor het bekomen van de subsidies nader te bepalen. Er zal rekening worden gehouden met lokale praktijken en men zal eventueel een bijkomende Vlaamse beleidsprioriteit bepalen. Dit moet uiterlijk op 30 oktober 2012 bekend worden gemaakt. Mogelijk zal dit voor de komende planningsperiode het project ‘Brede School’ zijn.

In het jeugdbeleid in Brussel zullen naast bepalingen voor de gemeentebesturen, ook voor de VGC een aantal voorwaarden worden opgenomen. Deze bepalingen zijn analoog met deze voor de lokale besturen. De afwijkingen situeren zich voornamelijk op het vlak van het plannen en rapporteren, waar de VGC verder zal werken volgens eigen logica en timing. Zij wordt niet gevat door de generieke regelgeving en het Planlastendecreet.

Inzake meer middelen voor het lokaal jeugdbeleid, wordt het budget, dat in 2014 minimaal voorzien moet worden, in het ontwerp van decreet opgenomen. Sommigen zouden graag hebben dat er ook voor de daaropvolgende jaren een bedrag ingeschreven wordt. Dit is niet evident en de minister is er ook niet op ingegaan. Het is echter wel de bedoeling om de middelen voor de uitvoering van dit ontwerp van decreet in de toekomst verder te laten groeien. Dat blijkt ook uit het bedrag dat ingeschreven staat voor 2014 en dat een niet onaardige groei betekent ten aanzien van het huidige budget. Deze groei wordt gerealiseerd door een gedeeltelijke transfer van middelen vanuit het decreet van 7 mei 2004 houdende de aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector. De middelen die vrijkomen in het kader van dit decreet en die bestemd waren voor lokaal jeugdbeleid zullen gedeeltelijk in dit ontwerp van decreet worden geherinvesteerd.

Het ontwerp van decreet werd geschreven op maat van de realiteit. Aan de jeugdwerkinitiatieven uit gemeentebesturen die geen jeugdbeleidsplan indienen wordt niet langer een uitzondering gegeven. In de praktijk waren dit enkel de jeugdwerkinitiatieven uit de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel. Binnen de Vlaamse Regering werd afgesproken dat indien deze gemeentebesturen ook nu niet intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteiten, het voor hen voorbehouden budget wordt overgemaakt aan vzw de Rand, die dan de opdracht krijgt de initiatieven, die in de kou blijven staan, te ondersteunen.

Er komt een afgebakende taakstelling voor de provincies. Dit is in het kader van de uitvoering van de interne staatshervorming. Waar de provincies vandaag nog door Vlaanderen gesubsidieerd worden voor de opmaak en uitvoering van een provinciaal jeugdbeleid, zal dit vanaf 1 januari 2014 niet langer gebeuren. Dit wil niet zeggen dat de provinciebesturen geen opdrachten meer hebben binnen het provinciale jeugdbeleid. De samenwerking tussen beleidsniveaus en subsidiariteit blijven belangrijke uitgangspunten van het ontwerp van decreet.

Een voor de hand liggende vereenvoudiging, zowel voor het jeugdwerk als voor de bestuurlijke organisatie, bestaat erin dat verenigingen die vanaf 2014 subsidies ontvangen van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van haar jeugdbeleid, niet langer gesubsidieerd kunnen worden door de provinciebesturen. Dit betekent dat in de toekomst nog slechts één dossier moet worden ingediend bij de Vlaamse overheid. De middelen worden overgeheveld van de provincies naar Vlaanderen, zodat deze operatie niet tot een besparing leidt en ook niet tot een stijging van de uitgaven op de Vlaamse begroting.

De provincies zullen nog wel verantwoordelijk zijn voor (1) het exploiteren en ondersteunen van bovenlokale jeugddomeinen en uitleendiensten; (2) het voeren van een inclusief beleid voor kinderen en jongeren die omwille van hun afkomst, hun thuissituatie, hun fysieke of mentale situatie of hun statuut een groter risico lopen op achterstelling of uitsluiting op een of meerdere levensdomeinen. Uiteraard is er voor de provincies een belangrijke rol weggelegd bij (3) het organiseren van participatie van de jeugd bij het provinciale beleid. Ook kunnen de provincies een strategisch meerjarenplan opstellen. Net zoals op het gemeentelijk niveau, is het belangrijk dat kinderen, jongeren en het jeugdwerk betrokken worden bij het proces van beleidsvoorbereiding, -bepaling, -uitvoering, en -evaluatie. Dit kan al dan niet door het organiseren van een provinciale jeugdraad. Ze kunnen een belangrijke opdracht vervullen in (4) het coachen en het vormen van gemeentebesturen en het stimuleren van netwerken en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

De opdrachten die de provincies nog kunnen vervullen in het kader van een (5) impulsbeleid ter ondersteuning van jong artistiek talent en een (6) impulsbeleid ter uitvoering van het Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid zullen verder worden vastgelegd in de bestuursakkoorden die de Vlaamse Regering zal afsluiten met de provinciebesturen. In het kader van deze twee laatste opdrachten kan het bestuursakkoord bepalen dat de provincies als nog projectsubsidies kunnen toekennen aan verenigingen die ook gesubsidieerd worden in het kader van het Vlaamse jeugdbeleid.

Vervolgens is er het deel meer coaching en benchmarking, minder betutteling. Men gaat meer optreden als coach en minder als controleur. De administratie zal vanaf 2013 in nauwe samenwerking met verschillende partners, zoals VVSG, VVJ, Karuur, Steunpunt Jeugd enzovoort initiatieven opzetten voor tal van vormingsmomenten in het kader van het vernieuwde decreet. Deze vormingen worden aangeboden voor jeugdambtenaren, schepenen van jeugd, jeugdwerkers, jeugdraadsleden en andere betrokkenen.

Ook benchmarking wordt erg belangrijk. Al jarenlang zet men in op de publicatie van cijferboeken lokaal jeugdbeleid. Zo verschijnt deze week nog de zevende editie van dit cijferboek. Deze traditie van het monitoren blijft men verder zetten. Er werd in dit ontwerp van decreet het instrument van de prijs ingeschreven. Zo kan een uitmuntend lokaal jeugdbeleid extra in de kijker geplaatst worden, wat inspirerend kan werken voor alle gemeentebesturen in Vlaanderen. Goede voorbeelden zal men blijven verzamelen. Ook blijft de Vlaamse Regering in het kader van haar jeugdbeleid tal van verenigingen betoelagen die als taak hebben de lokale participatiepraktijk te ondersteunen en verbeteren.

De minister meent te mogen besluiten dat het voorliggende ontwerp van decreet de uitgangspunten van het jeugdbeleid bewaart en optimaliseert, met vertrouwen in de lokale

besturen. Hij blijft inzetten op een kwalitatief sterk jeugdbeleid. De toekomst wordt immers samen gemaakt, door ruimte te geven aan kinderen en jongeren, in de eerste plaats lokaal. Op die manier kan men echt evolueren naar een volwassen relatie tussen de verschillende beleidsniveaus.

2. Algemene bespreking

Mevrouw *Danielle Godderis-T'Jonck* wijst op de beleidscontext van het ontwerp van decreet. Met haar witboek *Interne Staatshervorming en het kaderdecreet Planlastvermindering* vermindert de regering vanaf 2014 aanzienlijk de verplichtingen van de lokale besturen op het vlak van planning en rapportering. Sectorale plannen worden geïntegreerd in de lokale meerjarenplanning en lokale besturen krijgen meer vrijheid om hun eigen beleid vorm te geven, terwijl de Vlaamse overheid stuurt op hoofdlijnen.

Mevrouw Godderis-T'Jonck is tevreden dat het voorliggende sectorontwerp aan die doelstellingen beantwoordt. Steden en gemeenten worden voortaan minder gecontroleerd en moeten zelf verantwoordelijkheid nemen voor hun jeugdbeleid. Omdat de rol van de schepenen van Jeugd cruciaal wordt, is het goed dat de minister al vanaf 2013 inzet op begeleiding en vorming, in samenwerking met VVJ, VVSG en steunpunt Jeugd. Er wordt in het ontwerp van decreet vaak verwezen naar de uitvoeringsbesluiten. Het belang ervan kan moeilijk worden onderschat.

Het is fijn dat de minister duidelijk kiest voor twee beleidsprioriteiten (algemene ondersteuning en participatiebevordering van jongeren in kwetsbare situaties) in de plaats van een hele waslijst. Ook de rol van de provincies wordt duidelijk geformuleerd in artikel 8, dat zij voorleest.

De heer *Chris Janssens* erkent de stuwende rol van de jeugdwerkbeleidsplannen. Hij is voorstander van een verdere versterking van het lokale niveau. Vlaams Belang vindt wel dat de provinciale schaal niet overeenstemt met de praktijk, die zich op streekschaal ontplooit. In dat verband zijn de gevolgen van de interne staatshervorming nog niet geheel duidelijk, zoals ook de SARC opmerkt.

Het lid waarschuwt dat de planlastvermindering de inspraak niet mag aantasten. Is de reductie van de participatie tot een lokale jeugdraad niet te beperkend? Is het niet aangegeven om voor de oprichting ervan termijnen op te leggen?

Het is te betreuren dat voor plaatselijke of intergemeentelijke initiatieven in faciliteitengemeenten, de mogelijkheid wegvalt om zelf een beleidsplan op te stellen als het gemeentebestuur dit nalaat.

De heer Janssens vraagt waarom de minister alleen voor 2014 een bedrag inschrijft voor de uitvoering. Waarom verbindt hij zich niet op lange termijn? Is er al duidelijkheid over de bijkomende beleidsprioriteit die de Vlaamse Regering kan bepalen? Hoe reageert de minister op de vrees van VVSG voor een overvloed aan niet-gecoördineerde prioriteiten?

Samenvattend gaat Vlaams Belang akkoord met de administratieve vereenvoudiging, maar niet met de lijst van provinciale bevoegdheden. Wat dit laatste betreft zal dan ook een amendement worden ingediend.

Mevrouw *Ulla Werbrouck* betreurt samen met VVSG en SARC de inconsistenties in de verschillende lokale decreten en de gemiste kans op harmonisering. Wat voorligt, is in feite een oefening om het huidige decreet aan te passen aan het Planlastendecreet. Zij stelt wel vast dat de Vlaamse Jeugdraad tevreden is met de wijzigingen die sinds het voorontwerp zijn aangebracht.

Mevrouw Werbrouck waardeert dat dezelfde definitie van jeugdwerk wordt gehanteerd als in het decreet Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleid. Zij is van oordeel dat de opname

van jeugdbeleid in een omvattende strategische meerjarenplanning voldoende kansen biedt opdat de sector jeugd niet uit het oog wordt verloren, en legt liever de nadruk op de mogelijkheid dat voortaan in alle beleidsdomeinen aandacht kan gevestigd worden op kinderen en jongeren.

Het ontwerp van decreet onderschrijft in theorie het belang van participatie, maar in de memorie van toelichting worden de voorstellen van de jeugdraad om de participatie te versterken een voor een weerlegd. Het is aan te bevelen dat steden en gemeenten gestimuleerd worden om inspraak ruimer op te vatten dan alleen de Vlaamse Jeugdraad.

De keuze voor de twee beleidsprioriteiten is een goede beslissing. Er moet blijvend ingezet worden op de participatie van kansengroepen. Is de vrees van VVSG voor bijkomende, niet-gecoördineerde prioriteiten gegrond? Verder wordt de inzet van de middelen pas geregeld in de uitvoeringsbesluiten, wat voor onduidelijkheid zorgt maar ook minder controle door het parlement. Hopelijk komen de uitvoeringsbesluiten tot stand in samenspraak met de sector.

De VGC moet een afzonderlijk jeugdbeleidsplan blijven indienen omdat het Planlasten-decreet niet op haar van toepassing is. Waarom koos de minister er niet voor om ook de 6 percentnorm te behouden? Waarom koos hij niet voor een vast bedrag zoals in het Sport-decreet? In tegenstelling tot wat de Vlaamse Jeugdraad bepleit, wil de minister de middelen blijkbaar niet vastleggen op langere termijn, maar hij belooft wel dat ze zullen groeien. De beloofde stijging moet door de commissieleden worden bewaakt.

De regeling voor de faciliteitengemeenten is positief. Ook de afgebakende en verminderde taakstelling voor de provincies wordt ondersteund, al zou die nog verder kunnen gaan. Toch is er op dit vlak te weinig afstemming met de taakstelling voor andere sectoren als cultuur en sport. In elk geval is het goed dat organisaties die gemeenschapssubsidies ontvangen voor hun jeugdbeleid, er geen meer kunnen ontvangen van de provincies.

Mevrouw *Tinne Rombouts* onderstreept het belang van het ontwerp van decreet, dat kansen biedt en ook heel wat middelen inzet: ruim 20 miljoen euro, bovenop de 30 miljoen euro voor het jeugd- en kinderrechtenbeleid. Hoe verantwoordt de minister dat het bedrag in artikel 2, paragraaf 4, beperkt is in de tijd, in tegenstelling tot de huidige regeling?

Wat de aanpassing aan het kaderdecreet Planlastenvermindering betreft, is mevrouw Rombouts tevreden met het bereikte evenwicht. In dat verband hekelt VVSG dat men nog verder had kunnen gaan, terwijl SARC en de jeugdsector de vroegere regels juist geruststellend vonden. Positief is wel dat veel sprekers tijdens de hoorzitting van 30 mei de opportuniteit inzagen die de beleidsomslag biedt voor een sterk lokaal jeugdbeleid.

Drie aspecten van het lokaal jeugdbeleid zijn zeer belangrijk: de categoriale aanpak, de inspraak en participatie van kinderen en jongeren, en de geormerkte middelen. De lokale categoriale benadering zal door het strategisch meerjarenplan misschien meer kansen krijgen, omdat dat plan de mogelijkheid biedt om in alle beleidsdomeinen de aandacht te vestigen op kinderen en jongeren. De inspraak van kinderen en jongeren in het lokale beleid blijft verzekerd door de verplichte lokale jeugdraad. Het nieuwe systeem vergt echter een andere aanpak: de raad moet een participatiedraaischijf worden die nagaat welke groepen geconsulteerd moeten worden over welke thema's van het meerjarenplan. Het is dan ook goed dat de lokale jeugdleden van bij de opmaak bij het meerjarenplan betrokken worden. De nieuwe opdracht en methodiek bieden een uitstekende kans aan organisaties als Karuur om de lokale jeugdleden te begeleiden en te sensibiliseren. VVJ maar ook de Vlaamse administratie voor Jeugd moeten de lokale jeugddiensten voorbereiden op deze nieuwe manier van participeren. Elke gemeente moet immers nagaan hoe ze best de adviesraden betreft bij de meerjarenplanning. Mevrouw Rombouts ziet het verspreiden van 'good practices' als een mogelijkheid. De oormerking van de middelen blijft behou-

den, maar de verdeling per beleidsprioriteit zal in de uitvoeringsbesluiten geregeld worden. De Vlaamse Jeugdraad is partner in de reflectiegroep en kan daar dus mee over beslissen.

Het jeugdwerk voor en door maatschappelijk kwetsbare jongeren is terecht een vaste prioriteit. Het is een van de belangrijkste maatschappelijke uitdagingen waarmee de sector zal worden geconfronteerd, vooral in de steden. Tegelijk is het lid blij dat de objectieve verdeling van de ex-DAC-middelen in het ontwerp van decreet staat. Brussel valt buiten de toepassing van het Planlastendecreet. Daarom is er een apart hoofdstuk dat de VGC de kans geeft een beleid op maat te voeren. Mevrouw Rombouts begrijpt dat de lokale jeugdleden in de faciliteitengemeenten geen rechtstreeks beroep kunnen doen op de Vlaamse subsidies voor hun jeugdwerking als het gemeentebestuur niet intekent op de Vlaamse beleidsprioriteit. De schrapping gaat gelukkig gepaard met de overheveling van de kredieten naar de vzw de Rand die de taak overneemt.

Het ontwerp van decreet is ook aangepast aan de principes van het witboek Interne Staatshervorming, waardoor de provincies een complementaire taak krijgen inzake jeugdbeleid. Het ontwerp van decreet omschrijft hun overblijvende taken nauwkeurig, met respect voor hun huidige rol inzake jeugdbeleid. Het betreft onder meer: de ondersteuning van bovenlokale werkingen en de impulssubsidies waarop ook landelijke organisaties met een provinciale werking kunnen intekenen. Mevrouw Rombouts heeft begrip voor de onrust bij de provincies en bij de verenigingen en organisaties. Ze pleit dan ook voor een permanente dialoog zodat de transitie in een goede verstandhouding kan verlopen. De bestuursakkoorden moeten ook in nauw overleg met de sector opgesteld worden. Dat de provinciale jeugdleden niet langer verplicht zijn, vergt een andere organisatiewijze, maar biedt ook wel kansen. De jeugdsector is bereid die uitdaging aan te gaan, maar rekent op een constructieve samenwerking met de provinciale diensten. De transitioefening mag in geen geval een besparingsoperatie zijn. Overleg kan dat vermijden.

Een decreet staat of valt met goede uitvoeringsbesluiten. Deze moeten tot stand komen in nauw overleg met de sector, maar moeten ook worden afgestemd op het Lokale Cultuur- en Sportdecreet. Ook de verdeling van de middelen moet goed voorbereid worden in overleg met de sector en rekening houden met alle aspecten. Als jeugdwerk voor en door maatschappelijk kwetsbare jongeren bijvoorbeeld een groter deel van de koek krijgt, kan dat ten koste gaan van de kleinere gemeenten. Mevrouw Rombouts vertrouwt op de minister om het overleg ten volle te laten spelen.

Ten slotte pleit mevrouw Rombouts ervoor om de invoering van het decreet te laten samengaan met sensibilisering, informatie-uitwisseling en begeleiding. Enkele sectoren zijn alvast gestart. Hun ervaringen kunnen een inspiratiebron zijn voor anderen. Het ontwerp van decreet zet het Planlastendecreet om met respect voor tradities en verworvenheden. Het krijgt haar volle steun. De uitvoering zal van nabij worden gevolgd, en hopelijk gebeurt dit met respect voor de overlegetraditie.

De heer *Chokri Mahassine* staat stil bij de ontstaansredenen van het Planlastendecreet en de interne staatshervorming. De belangrijkste doelstellingen, minder administratieve last en een duidelijke afbakening van de provinciale taken, worden gerealiseerd. Dat de Vlaamse Jeugdraad in eerste instantie een negatief advies uitbracht over een ontwerp van decreet waar hij zelf niet om gevraagd had, is logisch. De Vlaamse Regering is op heel wat aanbevelingen van VVJ en VJR ingegaan over inspraak van jongeren, met garanties voor die inspraak en een duidelijke provinciale taakafbakening. Het laatste advies van de VJR was dan ook positief.

Het lid begrijpt de zorgen van VVJ en VJR over inspraak van jongeren en participatie, maar het advies om een zeer gedetailleerde decretale regeling lijkt in tegenspraak met het geloof in de kracht van jongeren. Het komt betuttelend over, alsof de jeugd zelf niet weet hoe zich best te laten horen, alsof ze een lokaal bestuur niet kunnen terechtwijzen als

ze niet worden geraadpleegd. Natuurlijk moet verhinderd worden dat besturen zich tot formele inspraak beperken om in orde te zijn met het decreet. Het ontwerp van decreet bevat voldoende garanties voor inspraak zonder dat het vervalt in overdreven planlast en voorwaarden. De basisgarantie voor inspraak zijn de Vlaamse en lokale jeugdraden. Daarom pleit het lid ervoor lokale jeugdraden sterk te maken, zodat ze de inspraak van iedereen kunnen garanderen: van jeugdwerkingen maar ook van individuele jongeren. Een jeugdraad die niet alleen het georganiseerd jeugdwerk vertegenwoordigt, heeft veel meer gezag.

VVJ stelde dat het ontwerp van decreet veel kansen bevat voor een breed jeugdbeleid. Het algemeen plan van de gemeente is volgens die organisatie een kans om het gemeentelijk beleid door een jeugdbril te bekijken. De heer Mahassine is tegen de afslanking van de provincies. Hij is dan ook opgelucht dat het ontwerp van decreet nog heel wat aspecten van het provinciale jeugdbeleid overeind houdt. De zes bevoegdheden zijn algemeen omschreven en bieden heel wat ruimte aan de provincies om initiatieven te nemen. In zijn advies vraagt de Vlaamse Jeugdraad dat de provincies bovenlokaal jeugdwerk, niet gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, kunnen ondersteunen. In artikel 8, tweede lid, staat expliciet dat de provincies niet bevoegd zijn voor het subsidiëren van verenigingen waaraan de Vlaamse Gemeenschap in het kader van haar jeugdbeleid een werkingssubsidie toekent. Bovenlokaal jeugdwerk, niet gesubsidieerd door de Vlaamse overheid, is dus niet uitgesloten.

De opgesomde provinciale taken bevatten ook belangrijke kansen voor de jeugd. De derde bevoegdheid is immers het organiseren van participatie van kinderen en jongeren bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van het provinciaal beleid, dus niet enkel het jeugdbeleid. Klopt de opmerking van de Vlaamse Jeugdraad inzake vermarkting, dat bovenlokale werkingen enkel de mogelijkheid hebben om via overheidsopdrachten in te tekenen op provinciale beleidsinitiatieven?

VVSG vreest blijkbaar dat de planlast vervangen zal worden door een rapporteringlast. Hoe zal de minister ervoor zorgen dat de rapporteringen vlot kunnen verlopen? Kan het parlement zorgen voor een eenvormigheid met de rapporteringswijze van het Sport-, Cultuur- en Erfgoeddecreet?

Minister *Pascal Smet* wijst erop dat de regering ervoor gekozen heeft het provinciale niveau te behouden. Dit werd besproken in de bevoegde Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme, en de minister wenst daar niet meer verder op in te gaan.

Er zijn al twee bijkomende beleidsprioriteiten. De minister is er bijna zeker van dat ook de huidige beleidsprioriteit over jeugdcultuur zal verlengd worden. Het gaat onder meer over het concept van de Brede School, dat over alle beleidsdomeinen reikt. De zorg is dus ongegrond, daar het perfect aansluit bij de huidige beleidslijnen.

De participatie is op uitdrukkelijke vraag van de jeugdsector geregeld. In de provincie is de jeugdraad niet langer verplicht, maar anderzijds blijven er ruime participatiemogelijkheden. De minister zal de nieuwe gemeentebesturen wijzen op het belang van de inspraak, van de kracht van jeugd, van het belang van jeugdambtenaren, van het vormingsaanbod, van de jeugdambtenaren. Voor de uitvoeringsbesluiten is de minister volop aan het overleggen met de sector. De minister onderhoudt dankzij het voortdurende overleg een goede relatie met de sector die hij koestert.

Dat de 6 procentnorm vervangen wordt door de Brusselnorm past in het algemeen beleid ter zake. Maar in de praktijk blijft alles hetzelfde. Het betreft gewoon een andere formulering. Het is inderdaad ongewoon dat er enkel een bedrag vastgelegd wordt voor 2014, maar de minister gaat ervan uit dat de budgetten in 2015 zullen stijgen, onder meer door

de vrijgekomen DAC-middelen. Het heeft weinig zin budgetten in een decreet vast te leggen, want het parlement bepaalt de kredieten jaarlijks. De minister is het ermee eens dat de goede praktijken verspreid moeten worden en dat de operatie geen besparing mag betekenen.

De opmerking van VJR over de vermarkting wijst volgens de minister op een te enge kijk. De bovenlokale werkingen die als zuiver provinciaal worden beschouwd en niet door Vlaanderen gesubsidieerd worden, kunnen nog altijd door de provincies gesubsidieerd worden. De provincies kunnen daarenboven een impulsbeleid voeren. Het ontwerp van decreet stipuleert nergens dat overheidsopdrachten verplicht zijn. De bepalingen van de wet op de provincie of de wet op de overheidsopdrachten spelen daar. Het risico op een totale vermarkting bestaat dus niet. De provincie kan zich natuurlijk wel tot middenveldorganisaties wenden.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikelen 1 tot en met 3

Deze artikelen worden unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 4

Dit artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 5 tot en met 7

Deze artikelen worden unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 8

Een amendement nr. 1, voorgesteld door de heren Chris Janssens, Johan Deckmyn, Wim Wienen en Wim Van Dijck (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1589/3) strekt ertoe artikel 8 te schrappen.

De heer *Wim Wienen* verduidelijkt dat onderhavig amendement ertoe strekt de provincies als bestuurlijk niveau te schrappen uit het ontwerp van decreet. Er blijven voor het jeugd-beleid dan nog twee niveaus over: het Vlaamse en het lokale. Het ontbreekt de meerderheid blijkbaar aan politieke moed om de provincies af te schaffen. Vlaams Belang had vooral van minister Bourgeois en zijn partij meer verwacht, zeker gezien de uitspraken van zijn leden, onder meer voorzitter Peumans. Vlaams Belang dient dan ook een amendement in om het provinciale niveau in dit ontwerp af te schaffen en zal dat ook doen bij de andere lokale ontwerpen van decreet. Het Planlastendecreet had ook tot doel iets te doen aan de bestuurlijke verrommeling. De afschaffing van de provinciebesturen kan daar een belangrijke bijdrage toe leveren. De initiële bedoeling van het witboek Interne Staatshervorming was immers ook een serieuze afslanking van de provinciale taken en bevoegdheden. De provincies zouden zich immers enkel nog met grondgebonden materies mogen bezighouden. Jeugdbeleid valt daar vanzelfsprekend niet onder. Volgens Vlaams Belang hebben de provincies helemaal geen bevoegdheden die niet kunnen overgenomen worden door andere niveaus. Het verdelen van hun bevoegdheden over de Vlaamse en lokale overheden kan de bestuurlijke efficiëntie verhogen en de kostprijs verlagen. Vlaams Belang is voorstander om hier de subsidiariteitsregels zo veel mogelijk te laten gelden en de meeste bevoegdheden aan de steden en gemeenten toe te vertrouwen.

Ter stemming voorgelegd wordt het amendement nr. 1 verworpen met 7 stemmen tegen 3, bij 1 onthouding.

Artikel 8 wordt aangenomen met 7 stemmen tegen 3, bij 1 onthouding.

Artikelen 9 tot en met 10

Deze artikelen worden unaniem aangenomen met 11 stemmen.

4. Eindstemming

Het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugd-beleid en de bepaling van het provinciaal jeugdbeleid wordt aangenomen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Danielle GODDERIS-T'JONCK,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

DAC	derde arbeidscircuit
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie
VJR	Vlaamse Jeugdraad
VVJ	Vereniging Vlaamse Jeugddiensten
VVP	Vereniging van Vlaamse Provincies
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten